

Uierinfectie

Pasgekalfde koeien gevoelig voor mastitis

Vorige week werd ik door een veehouder ontboden omdat een van zijn koeien ziek was geworden een week na de keizersnede. Veehouders hebben vaak de neiging om dan meteen het ergste te denken: een buikvliesinfectie. Het dier had 40,5 graden koorts, had geen eetlust meer en vertoonde ingedroogde mest. Bij het beluisteren van het lichaam met de stethoscoop (aescultatie) hoorde ik minder pensbewegingen dan normaal. De koe was niet aan de nageboorte blijven staan. Er was evenmin een stinkende uitvloeit uit de vagina waar te nemen. Bij rectaal onderzoek voelde de baarmoeder normaal aan in omvang en consistentie. Ik voelde geen verklevingen, noch rond de baarmoeder, noch ter hoogte van de pens. Bij verder onderzoek constateerde ik dat de uier hard en geïnfecteerd was. De melkklieren waren zeer sterk opgezet,

erg pijnlijk, glanzend en rood gloeiend. Het voorstralen leverde bij elk van de vier kwartieren een puddingachtige substantie op; de volledige uier bleek geïnfecteerd.

De toppen van alle spenen sneed ik open, zodat de etter vlot kon draineren. Met behulp van handschoenen streek ik de hele uier in met rijpende uierzalf. Vervolgens diende ik de koe een antibioticum en een ontstekingsremmer toe. De boer nam de nabehandeling voor zijn rekening. Hij moest de tepelopeningen openhouden en de uier regelmatig met zalf instrijken. Ook moest hij de koe nog enkele dagen met antibiotica inspuiten.

*John Campe,
dierenarts grote huisdieren*

De encyclopedie **Mastitis**

Mastitis of een uierinfectie wordt veroorzaakt door bacteriën. Deze laatste komen overal voor: zowel in de omgeving van het dier, zoals het ligbed, als op de uier zelf. Een goede hygiëne kan daardoor veel leed voorkomen.

Rond de periode van het kalven krijgen sommige dieren veel zucht of stuwing in de uier, waardoor het slotgat van één of meerdere uierkwartieren onder druk komt te staan. Het dier kan hierdoor niet alleen melk gaan uitliggen. Door het

wegvallen van de fysische barrière loopt het ook meer risico op infectie aangezien de poort openstaat voor bacteriën om de uier binnen te dringen. De melkklieren zijn hiertegen licht beschermd door witte bloedcellen in het uierweefsel. Wanneer er echter te veel kiemen binnendringen, is het evenwicht verstoord en ontstaat een infectie.

Wanneer de koe na het kalven opnieuw gemolken wordt, onttrekt men een groot afweermecanisme van de uier. Biestmelk is zeer rijk aan antistoffen, maar ook aan afweerstoffen. Het leegmelken stimuleert het melkklierweefsel tot meer melkproductie. Wanneer de koe plots

niet verder gemolken of gezoogd wordt, kan dit vervolgens aanleiding geven tot problemen.

Wees daarom zeer aandachtig bij koeien die veel last hebben van zucht in het uierweefsel. Als de koe bijna geen biestmelk geeft en niet gezoogd wordt, is het beter om de koe helemaal niet te melken en de uier te laten 'opdrogen'. Als de koe melk lekt, kan het dier eventueel toch gemolken worden of helpt een goede tepeldip naast het voorzien van een droog en proper ligbed.

Heeft u vragen of wilt u meer informatie over dit onderwerp?

Raadpleeg uw dierenarts